

DE ZEEAREND SPREIDT ZIJN VLEUGELS!

“Een pygargus”, beter bekend onder de naam “zeearend”, slaat in de vorm van

een gemaskerde wreker zijn vleugels uit in het gloednieuwe album “Vrouwendoder”, een bijzonder one-shot van de hand van tekenaar Michel Constant en scenarist Jean-Luc Cornette. Een verhaal over een seriemoordenaar dat oorspronkelijk verscheen in het Frans in 2011 bij Soleil Productions in de collectie Quadrants, krijgt nu ook in de Arcadia Archief-reeks een vooraanstaande plaats toebedeeld. Uw Striplink-reporter trok een fiks blikje gevleugelde woorden open en vuurde ze in vragende vorm af op tekenaar Michel Constant!

“De Zeearend” dateert van 2011. Hoe is het idee voor dit verhaal ontstaan?

CONSTANT “Het idee rijpte kort na het maken van de reeks Red River Hotel. We zochten iets nieuws om te doen en mijn scenarist, Jean Luc Cornette, kwam met het idee om een soort “dark comic” te maken. Een comic die zich zou afspelen aan de Amerikaanse kust, daar waar de walvisvaarders voeren aan het einde van de 19de eeuw. Een tijdsvak dat mij evenzeer interesseerde en dat nieuwe kansen bood, want ik had nog nooit iets getekend dat zich situeerde in die periode.”

New Fordwich, een Amerikaanse havenstad in New England aan het einde van de 19de eeuw, werd zo uiteindelijk de crime-scene?

CONSTANT “Inderdaad! Ik had nooit eerder een verhaal in die sombere, dreigende sfeer of de typische kleding en kostuums uit die tijd aan het papier toevertrouwd. Het idee sproot een beetje voort uit de films van Tim Burton, zoals Sleepy Hollow, Edward Scissorhands en Sweeney Todd, The Demon Barber of Fleet Street ... Die films zetten de toon voor ons verhaal, we hadden die cinematografische kunstwerkjes samen bekeken en we waren verzot op de duisternis en de stormachtige sfeer die ze vertegenwoordigden ... het was bovendien een tijd van vrouwen in lange

rokken, oude geweren en mooie tradities. We zijn met veel ijver en goesting eraan begonnen ... gebald in één album, dat was het idee.”

Een one-shot met het potentieel voor een vervolg?

CONSTANT “Jean Luc gaat zo steeds te werk. Zijn verhalen hebben altijd een einde, zodat het een afgerond geheel is. Maar als we goed in de sfeer en in de verhaallijn zitten én de uitgever ook mee wil, dan kan een one-shot eventueel een vervolg krijgen. “De Zeearend” is echter maar één keer uitgevlogen.” (zuinige glimlach)

Uw humoristische tekenstijl maakt het loodzware thema van “De Zeearend” (moord en doodslag) net erg verteerbaar ...

CONSTANT “Tja, mijn tekenstijl is en blijft (aarzelend)... semi-realistisch en vooral ook humoristisch, maar voor het inkten van dit verhaal heb ik veel meer zwarte vlakken gebruikt dan anders en een speciaal potlood opgediept om de vormen te verzachten. (op dreef) Op een bepaald moment zie je zelfs de allegorie van de dood die verschijnt. We probeerden de dreiging, die als een sombere nevel over het dorpje hangt, te creëren en te versterken. Vooral in de kleuren die vrij somber zijn en door het gebruik van donkere wolken en tinten. Het gaf een sterke intensiteit aan de nuances in het tekenwerk. Een huzarenstukje waarvoor ik mijn

echtgenote, die de inkleuring voor haar rekening nam, niet genoeg kan bedanken!” (dankbare blik)

Het bovennatuurlijke en een held die weigert te sterven ... de typische comic-elementen zijn sterk aanwezig in “De Zeearend”!

CONSTANT “Dat klopt helemaal! Net als in de Amerikaanse comics vervult een doodgewone man, hier Nathaniel Phips, de hoofdrol in ons verhaal. Ons hoofdpersonage is een ietwat naïeve schilder en tekenaar die een rustig en onopvallend leven leidt tot de dag dat hij getuige is van een gruwelijke moord. Phips probeert nog tussenbeide te komen, maar schiet er zelf het leven bij in. Net zoals de helden uit de

“De Zeearend is jammer genoeg maar één keer uitgevlogen”

Amerikaanse comics herrijst Phips en zint hij op wraak en gerechtigheid. (strijdvaardige toon) Hij zet zo uiteindelijk, verkleed als een zeearend, de jacht in op de mysterieuze seriemoordenaar die het gemunt heeft op weerloze vrouwen. De

invloed van filmmaker Tim Burton op de duistere en dreigende toon in ons verhaal valt niet te ontkennen. Kleurrijke personages die, vervuld van goed of kwaad, doorheen onwelriekende donkere steegjes dwalen Net dié sfeer wilde ik oproepen!” (knikt me tevreden toe)

Net als het verhaal afstevent op een happy end - “Hoera, de moordenaar is gevat en geveeld!”- krijg je een laatste mokerslag te verwerken ... alsof de duivel ermee is gemoeid!

CONSTANT (knikt instemmend) “Het einde van het verhaal verloopt erg dramatisch. Het kleine meisje dat haar moeder heeft verloren en pas veel later terug begint te praten, ze ... (aarzelend) ze sterft ... en met die trieste gebeurtenis eindigt het verhaal met een fikse anticlimax. (zoekt even naar de juiste woorden) Dat is de ambigüiteit waar Jean Luc zo sterk in is. Hij weet lezers te ontregelen. Niet alleen in dit album, maar ook in onze “In het midden van Nowhere”-albums vind je die werkwijze terug. Hij zet mensen op het verkeerde been door personages te creëren die je niet helemaal kan vatten. En alles baadt in zijn ironie ... humor op een moeilijk te definiëren niveau. Dat maakt de samenwerking met Jean-Luc steeds weer zo boeiend!”

TVDW

INHOUD

2 & 3

INTERVIEW

Régis Hautière

4 UITGAVEN

Albums 2026

ARCADIA VOOR DE MICROFOON BIJ 9THARTPODCAST

“Welkom bij de 9thArtPodcast! Hier gaan strips, graphic novels, comics en manga's niet gewoon van hand tot hand maar dwars door de microfoon!” De Zeearend mag dan al wel zijn vleugels wijd hebben gespreid over deze voorpagina van de Striplink, ook Guy Claes, primus inter pares van de ongeëvenaarde 9thArtPodcast, krijgt een felverdiend plaatsje toebedeeld. Het relaas van een heerlijke ochtend gevuld met een praat sessie over vzw Arcadia; podcast-time, baby! Stripofielen, je vindt ze overal en in oneindig veel verschillende gedaantes. In podcastland spant er met Guy Claes één stripofiel de kroon én net die vlotbekkende 9thArtPodcast-bedenker en presentator nodigde voor zijn 2de episode de heren van Arcadia uit voor een memorabele babbel voor zijn microfoon. De podcast zelf, met 4 Arcadianen op de praatstoel, dendert als een uiterst betrouwbare en veilige trein voort over de sporen in stripland. Hoe het Arcadia-avontuur begon, horen we Guy ondermeer vragen ... In 1997 stapten 4 vastberaden jongemannen station Arcadia binnen. Ze kochten een one way ticket en ze hielden zich resoluut aan boord van de machinistcabine.

De albums, de website, de Striplink en de 4 mensen achter vzw Arcadia ... ze bieden in diverse vormen en gedaantes een beeld waar deze Beerzelse uitgever voor staat. De 9thArtPodcast slaat door een open babbel over het wel en wee van bijna 30 jaar strips uitgeven als het ware de brug naar een uitgebreid stripminnend publiek. Een uurtje vzw Arcadia in de Spotify-ether laat immers heel veel mensen (opnieuw) kennis maken met een nog steeds strak sporende uitgeverij. Als je goed luistert naar deze 2de bijzondere 9thArtPodcast over vzw Arcadia, dan kan je nu en dan zelfs een fluitsignaal of een schrille Arcadiaaaa-kreet horen weerklinken. “Dank je, Guy, voor deze heerlijke praat sessie & podcast”; dat fluisteren we dankbaar keer op keer tot onze trein zijn eindbestemming bereikt!

TVDW

Arcadia op Spotify via 9thArtPodcast: <https://open.spotify.com/episode/0fDhcmnLQnY2ZLpLiBsmdl?-si=bS4D8TcEToCdloDs3jM2lQ>

SCHRIJFPLEZIER MET RÉGIS HAUTIERE!

De lobby van het Cardo Brussels-hotel op een zomerse septemberochtend! Zowaar een bijzondere maar evenzeer ideale locatie voor een erg aangename babbel met de Franse veelschrijver Régis Hautière. Deel 3 van de “Revolutionairen”-saga staat immers in 2026 op het Arcadia-menu en dat vraagt om extra duiding door de bedenker van al dit lekkers! “À la table, s’il vous plaît!”

● *U bent scenarist, dus schrijven, verhalen maken... het zit in uw bloed of is dat gestaag gegroeid?*

HAUTIERE “Ik schreef al veel en graag sinds erg jonge leeftijd. *(denkt even na)* Eigenlijk is mijn eerste herinnering aan schrijven, mijn eerste herinnering aan plezier in het schrijven beter gezegd, toen ik in het 4de leerjaar zat. Ik moet een jaar of 9 zijn geweest, denk ik. *(peinzend)* Onze onderwijzer gaf ons een oefening om ’s avonds thuis te maken. Hij gaf ons één woord en met dat woord moesten we een zin maken, heel eenvoud-

dig eigenlijk. Ik herinner me dat allereerste woord niet meer maar om een voorbeeld te geven, het woord kon “paraplu” zijn. En dan zou mijn zin bijvoorbeeld kunnen geweest zijn: “Ik nam mijn paraplu omdat het regende.” Iets in dat genre.”

● *Een zin als het begin van een verhaaltje, uw eerste verhaal?*

HAUTIERE “Nee, gewoon één zin. We waren nog klein, we begonnen net de taal te beheersen. Op die leeftijd moesten we leren zinnen maken: onderwerp, werkwoord, lijdend voorwerp en meer van dat. Op een dag gaf hij ons een woord, ik weet echt niet meer welk, ... ik verveelde me die dag ... ik begon een verhaal te schrijven, maar in één enkele zin. Een heel lange zin, met overal komma’s, want zodra je een punt zet, is de zin gedaan. *(lacht even)* Dus maakte ik een superlange zin die een klein verhaaltje vertelde. De volgende dag gaf ik het aan de meester en hij toonde het aan de ganze klas en zei: “Kijk, dit is goed.” Ik was supertrots! Het jaar daarna begonnen we met opstellen te schrijven. De onderwijzeres gaf ons een thema en dan moesten we een verhaal schrijven, voortgaand op wat er in ons hoofd opkwam. En dat vond ik geweldig, echt waar! *(weemoedige blik)* De meesten van mijn vrienden liepen niet hoog op met het neerpennen van een opstel, ze hielden niet van schrijven. Maar ik vond het fantastisch, want ik bracht mijn tijd door met dagdromen. In de klas keek ik uit het raam en verzong ik allerlei verhalen en nu mocht ik die verhalen op papier zetten. Ik kon er uren aan werken, compleet gekke verhalen verzinnen. *(denkt even na)* Ik herinner me één specifiek opstel: het ging over een gekke uitvinder die vliegende machines maakte, auto’s die loeiend hard gingen ... misschien was dat wel de inspiratie voor “professor Pipolet” in “De spectaculairen*”, vele jaren later.” *(*De spectaculairen is een stripreeks*

die Hautière samen met tekenaar Arnaud Poitevin maakt-TVDW) Dat zijn dus de eerste herinneringen aan mijn schrijfplezier. Ik weet dat ik in die tijd ook mijn eerste strip heb gemaakt, ... *(denkt even na)* ik moet 7 of 8 jaar oud zijn geweest. Een stripje van 2 pagina’s over de geschiedenis van de post. Waarom net dat? Geen idee. Misschien had de school gevraagd om iets over de geschiedenis van de post te maken, en heb ik toen beslist om dat in stripvorm te doen. Na mijn studies begon ik te werken voor een vereniging. Ook daar was er weer een link met schrijven, want ik schreef brochures voor jongeren: over hun rechten, vakanties, jobs, studies, enzovoort. Ik schreef daarnaast ook voor een soort tabloid dat elk trimester verscheen. Dat magazine heette “Reflex, pour s’informer”. Het was gratis en werd verdeeld onder studenten en middelbare scholieren in Picardië. Ik weet niet

“Het stopzetten van een stripreeks is voor een scenarist altijd bijzonder moeilijk”

meer hoeveel nummers uiteindelijk het daglicht hebben gezien, zeker een twintigtal. Elk trimester ééntje!”

● *Striptekenaars passeerden in ‘Reflex’-magazine evenzeer de revue?*

HAUTIERE “Inderdaad! Zo heb ik Xavier Fourquemin trouwens voor het eerst ontmoet, want ik interviewde hem voor dat blad. Hij had net zijn eerste strip uitgebracht, meen ik. Hij kwam signeren in een grote stripwinkel in Amiens en ik mocht enkele vragen op hem afvuren voor mijn magazine. Het is een kleine wereld, hé!” Op een bepaald moment begon ik me een beetje te vervelen in die job als journalist voor ‘Reflex’-magazine. Ik wilde iets doen wat ik écht leuk vond. Ik dacht: waarom niet proberen echt te gaan schrijven? Ik begon aan een roman, want daarvoor heb je niemand anders nodig. Maar al snel botste ik op een probleem: “procrastinatie”. *(kijkt me onderzoekend aan)* “Uitstelgedrag”, mijn waarde! *(lacht even)* “Ik ben moe,

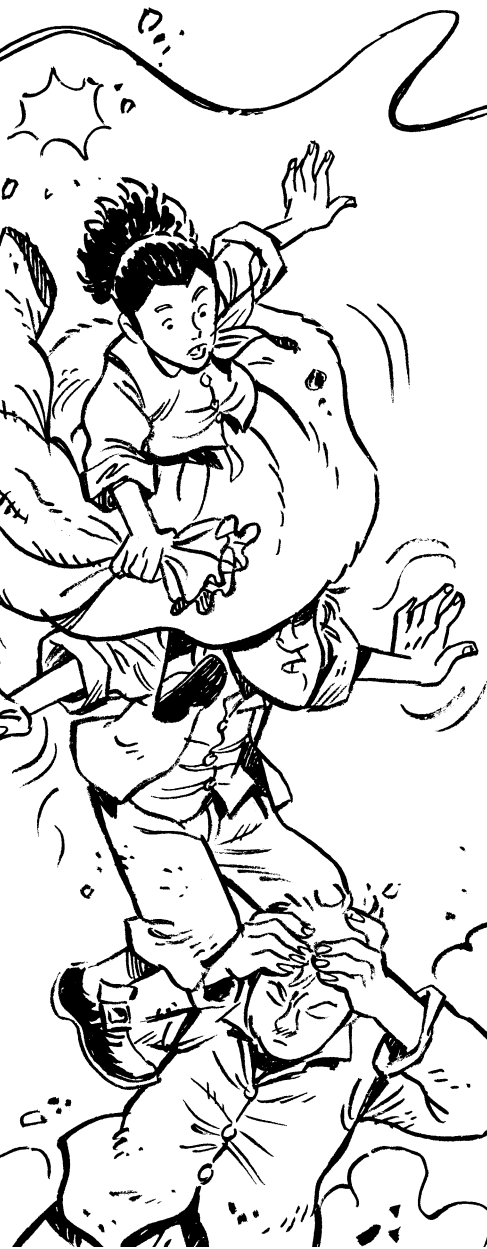
leven strips. Via dat magazine ontmoette ik bovendien stripmakers, ik zag hoe hun job eruitzag.”

● *U maakte van uw droom om scenarist te worden een concreet doel?*

HAUTIERE “Zo kan je het stellen. Ik begon te begrijpen wat het werk van een scenarist inhield. Een ontmoeting met topscenarist Jean Dufaux, geregeld via een vriend die het stripfestival van Amiens organiseerde, moedigde me enorm aan. Dufaux was immers erg lovend over een stripproject van mijn hand dat hij onder ogen had gekregen. “Ik bekijk en beoordeel wel vaker werk van beginnende scenaristen, maar dit verhaal haalt zeker een professioneel niveau”, luidde zijn commentaar. Toen dacht ik: misschien moet ik toch maar doorzetten. *(lacht even)* Mijn eerste stripprojecten met amateurtekenaars,

Wie schrijft, die blijft!

“Of ik tekentalent had? ... Dat is een moeilijke vraag. Ik tekende wel heel graag. Dat plezier ben ik een beetje kwijtgeraakt”, geeft Régis Hautière ootmoedig toe. “Ik vind het nog altijd erg leuk om te krabbelen, een hoofd te tekenen, wat aquarelletjes te doen. Maar vroeger tekende ik echt veel, vooral als tiener. Nu helemaal niet meer, ik neem er de tijd niet meer voor. Ook omdat mijn schrijfwerk veel tijd vraagt en ik daarin vooral mijn plezier vind. En omdat ik samenwerk met tekenaars die extreem getalenteerd zijn, voel ik me een beetje... tja, minderwaardig als ik mijn kleine krabbels zie. Dan denk ik: neen, laat maar. Wie schrijft, die blijft!” *(brede glimlach)*

vooral vrienden uit Amiens, zagen zo het levenslicht. We hadden een vereniging opgericht waarin plaats was voor zowel tekenaars als voor scenaristen. Daar ontmoette ik onder meer Hardoc (de tekenaar van ‘De oorlog van de Lulu’s’ - TVDW), de eerste gelijkgezinde met wie ik een stripcontract tekende, maar ook David François (de tekenaar van Hautière-creaties “Een vrolijk man” en “Bakstenen en Bloed” - TVDW). Toen mijn 1ste album uitkwam, besloot ik me volledig op strips te richten. Ik wist dat het moeilijk zou zijn om ervan te leven, maar ik wilde mijn dagen er maar al te graag aan besteden. Zo begon mijn carrière. De eerste 3 jaren waren bijzonder lastig, dat kan ik je verzekeren!”

Xavier Fourquemin kruiste zo al gauw opnieuw uw pad!

HAUTIÈRE (*grijnst even*) “Ik herinnerde me hem natuurlijk, want ik had in mijn tijd bij “Reflex-magazine” uiteraard geen 200 stripauteurs geïnterviewd, misschien een 10-tal. En hij was bovendien de 1ste, dus ik onthield zijn naam én ik had zijn strips gelezen. Dat blijft hangen. Xavier zelf herinnerde zich vaag dat hij een keer in Amiens was geïnterviewd. Later zagen we elkaar op professioneel vak wel vaker. In Ambierle, een bekend stripfestival in de Loirestreek, zaten we samen in een gastenverblijf. ’s Morgens samen ontbijten, daar leerden we elkaar echt kennen. Twee maanden later belde Xavier me op en vroeg of ik misschien een project in gedachten had voor hem, maar ik schrijf nooit scenario’s zonder overleg met een tekenaar. Dus ik zei: “Nee, ik heb geen kant-en-klaar scenario, maar ik heb ideeën”. Ik kaatste de bal terug... (*glimlacht*) “Vertel me eerst wat jij graag zou tekenen: avontuur, actie, iets intimistisch...?” Hij wilde avontuur, iets met een historisch kantje. Ik zei daarop: “Ik heb een idee dat al een tijdje in mijn hoofd rond dwarrelt: de Franse Revolutie! Maar dan door de ogen van kinderen, zoals ik in “De oorlog van de Lulu’s” de Eerste Wereldoorlog door kinderoogen heb verteld.” Ik had veel gelezen over de Franse Revolutie, dus het leek me een prima invalshoek. Een paar dagen later stuurde ik hem een synopsis. Hij zei: “Ik vind het leuk, we doen dit.” En zo kwamen we bij “Revolutionairen” uit!” (*tevre-den blik*)

U had de ganse verhaallijn voor “Revolutionairen” al in uw hoofd toen Xavier Fourquemin u opbelde?

HAUTIÈRE “Ik had de grote lijnen inderdaad al in mijn hoofd. Ik zei: “We beginnen met een jonge aristocrate wiens moeder wordt vermoord. Ze ontsnapt, vlucht en wordt opgevangen door straatkinderen. Een botsing van 2 totaal verschillende werelden.” Zij komt uit de aristocratie, de anderen groeien op in armoede. Dat contrast is altijd

“Xavier wilde avontuur, iets met een historisch kantje”

interessant. Dat was het basisidee. Daarna, toen het contract getekend was, werkte ik het uit tot een echt verhaal. Zo kwam er ook ruimte vrij om de personages te laten groeien. Personages beginnen immers steeds als archetypes. Maar zodra ze spreken en handelen, krijgen ze een eigen persoonlijkheid. Zelfs voor mij, ik leer hen beter kennen terwijl ik schrijf.”

Veel nieuwe reeksen stranden vaak na 2 of 3 delen, dikwijls louter omdat de verkoop niet goed genoeg is ... jammer toch?

HAUTIÈRE (*zucht even*) “Ja, het gaat vaak zo. Ik heb al meerdere reeksen gehad die stopgezet werden na het 1ste of 2de deel. Voor een scenarist is dat altijd bijzonder moeilijk, want je bent net begonnen met het uitwerken van het verhaal dat je in je hoofd hebt, ... om je dan te realiseren dat de lezer nooit het vervolg of het einde zal mogen aanschouwen. Met die wetenschap in het

achterhoofd had ik daarom voor “De oorlog van de Lulu’s” initieel maar een verhaal van een 100-tal pagina’s voorgesteld. Het zou zo ofwel een tweeluik worden, ofwel een album van 100 à 120 pagina’s. Bij de uitgeverij (Casterman) waren ze laaiend enthousiast, ... meer nog, ze stelden voor om er een reeks van te maken. Ik zei: “Oké, ik wil graag een reeks van 4 of 5 delen schrijven, maar dan moet Casterman zich contractueel engageren om minstens de eerste 4 delen te publiceren.” Als na 2 delen bleek dat de reeks niet aanslaat, dan zou ik ervoor zorgen dat het verhaal netjes werd afgerond in 4 delen. Anderzijds, als de reeks wél zou aanslaan na 2 delen, dan zouden we doorgaan naar 5 à 6 delen!”

Een gewaagde aanpak!

HAUTIÈRE (*veert recht*) “Tot onze verrassing ging de uitgever ermee akkoord, en vanaf dat moment werd alles veel logischer. Toen het

1ste deel ging verschijnen, hadden wij het 2de deel al bijna volledig klaar. Het 1ste album werd daarom even “in de koelkast” gezet zodat wij rustig konden doorwerken, en daardoor stonden aan het einde van dat 1ste deel van “De oorlog van de Lulu’s” meteen ook de eerste 2 pagina’s van het volgende deel afgebeeld. Dat stelde iedereen gerust: de lezer zag dat deel 2 al in de maak was en de striphandelaar wist dat hij zeker een vervolg zou kunnen leveren. Die 2 extra pagina’s achteraan in deel 1, dat was echter niet beredeneerd, zelfs eerder toevallig. Het kwam simpelweg door een fout in de paginering. In die Casterman-collectie tellen albums van 56 pagina’s in werkelijkheid maar 52 strippagina’s, omdat er een titelpagina en een bibliografiepagina bij zitten. Dat wisten wij niet. Voor mij betekende 56 pagina’s altijd 54 strippagina’s. Dus maakten wij er netjes 54, begonnen we vrolijk aan deel 2, en pas halverwege dat 2de deel zei de uitgever: “Er klopt iets niet, ik heb te veel pagina’s.” (lacht even) Ze

hebben daarom een extra katern moeten toevoegen voor de bibliografie, waardoor er zes lege pagina’s overbleven. We besloten die ruimte te vullen met een grafisch katern. En omdat we al ver stonden met deel 2, dachten we: laten we een soort “teaser” maken, zoals aan het einde van een tv-serie. We probeerden een montage van kaders, maar dat werkte totaal niet... het voelde “te gemaakt” aan. Toen stelde de uitgever voor om gewoon de eerste 2 pagina’s van het volgende deel op te nemen. Ik was eerst wat terughoudend, want pagina 2 is een linkerpagina en daar had ik geen spectaculaire cliffhanger voorzien. Maar goed, we gaven ons fiat en het pakte formidabel uit. Stripwinkeliers vertelden ons dat hun lezers het geweldig vonden: ze zagen meteen dat het vervolg al begonnen was, dat gaf vertrouwen. Vanaf dat moment hebben we het in elk volgend deel zo gedaan. Alleen zorgde ik er voortaan wél voor dat pagina 2 eindigde met een cliffhanger die echt zin gaf in meer!” (*brede glimlach*) **TVDW**

Duidelijke link tussen “Revolutionairen” en “De oorlog van de Lulu’s”

“Ik heb heel veel plezier beleefd aan de Lulu’s: de wereld (laten) zien door kinderoogen, hen laten praten als kinderen. Het geeft een ander perspectief,” stipt Régis Hautière aan. “De Eerste Wereldoorlog kennen we vooral door het leven in de loopgraven, maar kinderen zitten niet in loopgraven, ... dus je ziet de oorlog anders. De Franse Revolutie kennen we via de Bastille, Parijs, de guillotine... Ik wilde in “Revolutionairen” van dat stereotiepe beeld afstappen. Dus koos ik niet voor Parijs, maar voor Nantes. Ik koos niet voor 1789, maar voor later: de jonge Republiek, de oorlogen in de Vendée. Dat maakt het verhaal meer complex, maar ook minder alom bekend bij het lezerspubliek! Maar uiteraard, ook in “Revolutionairen”, wil ik opnieuw de wereld (laten) zien door kinderoogen!”

NIEUWE UITGAVEN 2026

TEKENINGEN **CONSTANT** & SCENARIO **CORNETTE**

DE ZEEAREND Vrouwendoder

Eind negentiende eeuw, New Fordwich, een Amerikaanse havenstad in New England die overspoeld wordt met emigranten op zoek naar een nieuw en beter leven. Nathaniel Phips is een vriendelijke schilder en tekenaar die een rustig en onopvallend leven leidt tot de dag dat hij getuige is van een gruwelijke moord. Phips probeert nog tussenbeide te komen, maar schiet er zelf het leven bij in. Tot zijn grote verbazing keert hij enkele uren later terug uit het rijk der doden door toedoen van een mysterieuze entiteit die als een duistere engelbewaarder over hem waakt. Phips besluit, verkleed als een zeearend, de jacht in te zetten op de mysterieuze seriemoordenaar die het gemunt heeft op weerloze vrouwen...

DE ZEEAREND is een one shot van de hand van tekenaar **Michel Constant** en scenarist **Jean-Luc Cornette** en verscheen in het Frans in 2011 bij Soleil Productions in de collectie Quadrants. Beide auteurs zijn geen onbekenden bij vzw Arcadia waar ze drie albums lang garant stonden voor allerlei psychedelische avonturen in **HET MIDDEN VAN NOWHERE**.

TEKENINGEN **FOURQUEMIN** & SCENARIO **HAUTIERE**

REVOLUTIONAIRES De koning is dood, leve de republiek!

De markies de Valoire heeft zijn zoon Enguerrand teruggeroepen uit het leger om hem bij te staan in de contrarevolutie die in de Vendée opborrelt. Maar in de schaduw van de steegjes zijn Célénie en haar nieuwe bondgenoot Vingervreter levendiger dan ooit en hebben zij een verbond gesloten om de markies ten val te brengen.

Maar ook de nieuwe commissaris Lambert heeft zo zijn zorgen: zijn loyaliteit wankelt tussen de aristocraat en de koning van het onderwereldrijk. Zowel in Nantes als in de hoofdstad draait de wals van allianties op volle toeren, gedreven door de politieke chaos.

De Koning is dood, leve de republiek, alweer het 3de album van **REVOLUTIONAIRES**, staat opnieuw bol van avontuur, intriges en spanning. Een kolffe naar de hand van tekenaar **Xavier Fourquemin**, op een scenario van zijn Franse landgenoot **Régis Hautière**. Auteurs van een meeslepende saga die je zo bij je nekvel grijpt!

TEKENINGEN **TURK** & SCENARIO **DE GROOT**

LEONARDO Het genie teistert het scherm

Net zoals de lengte van zijn witte baard, blijven de grappen en grollen van meesteruitvinder **LEONARDO** jaar na jaar gestaag toenemen. In *Het genie teistert het scherm* verblijdt het zelfverklaarde genie de lezer andermaal met allerlei uitvindingen die hun tijd ver vooruit zijn.

Een 3D-televisie zonder brillettjes, Sylvester de handige robot, de allesgaat(uiteindelijktochnietzo)goedpil, speciale kogels om de arbeidsinspectie mee af te schrikken en andere absurde experimenten waarbij leerling Basiel andermaal het onvrijwillige slachtoffer van dienst is... niets is **LEONARDO** te veel om uit zijn bodemloze hoed met uitvindingen te toveren.

Het genie teistert het scherm is onder tussen al het zesde album dat van de gagstrip **LEONARDO** bij uitgeverij Arcadia verschijnt. Zoals vanouds staat **Turk** in voor de tekeningen en zijn de scenario's deze keer van de hand van **de Groot**.

TEKENINGEN & SCENARIO **CLARKE**

MELISANDE In roze en zwart

De dag begint slecht voor **MELISANDE**, die een dwerg tot rede moet brengen die haar niet ervan beschuldigt hun goud te stelen. De komst van een nieuwe leerling op de toverschool die door iedereen van bedrog wordt beschuldigd, dient zich daarna aan als volgend heet hangijzer.

Haar moeilijkheden blijven echter aanhouden wanneer haar vader haar zijn scheiding en de verdwijning van haar moeder aankondigt. **MELISANDE** besluit haar moeder op te sporen en ontdekt zo een verschrikkelijk geheim.

In *In roze en zwart*, alweer het 6de **MELISANDE**-album dat bij Arcadia verschijnt, staat ons kwieke heksje voor een scharniermoment in haar nog prille leven: haar ouders staan op scheiden! Ons favoriete heksje is gelukkig maar uit het juiste hout gesneden en gooit al haar energie en magie in de strijd om van neerslachtig zwart weer opgewekt roze te maken!

REEDS VERSCHENEN IN DE ARCADIA ARCHIEF REEKS

1. LOWIETJE
2. BENJAMIN
3. DE MUSKETIERS
4. DE RAVOTTERSCLUB
5. JOHNNY GOODBYE
6. LOWIETJE
7. BENJAMIN
8. DE MUSKETIERS
9. LOWIETJE
10. JOHNNY GOODBYE
11. DOKTER ZWITSER
12. CHICK BILL
13. VERGETEN JUNGLE
14. JOHNNY PARAGUAY
15. PROFESSOR STRATUS
16. DOKTER ZWITSER
17. ARKEL
18. BENJAMIN
19. TAKA TAKATA
20. FANTASTISCHE VERHALEN
21. FRANÇOIS JULLIEN
22. CUPIDO
23. JESSIE JANE
24. DE LIBELLENPATROELJE
25. FRANÇOIS JULLIEN
26. CHIWANA
27. SARAH SPITS
28. POKERVROUW
29. DE LIBELLENPATROELJE
30. BENJAMIN
31. GOVERT SUURBIER
32. MARIA EN GIEL
33. SAGEN EN LEGENDEN
34. ELMER EN IK
35. CUPIDO
36. DE SLIERT
37. DE MUSKETIERS
38. ELMER EN IK
39. DOKTER ZWITSER
40. DE LIBELLENPATROELJE
41. MELISANDE
42. DE SLIERT
43. BENJAMIN
44. DE DUIVELS VAN ALEXIA
45. SLEMPER EN SLOF
46. MELISANDE
47. DOKTER ZWITSER
48. SAGEN EN LEGENDEN
49. DOKTER GELUK
50. BENJAMIN / DE MUSKETIERS
51. ARCHIE CASH
52. DE DUIVELS VAN ALEXIA
53. IN HET MIDDEN VAN NOWHERE
54. ROBIN HOED
55. FOUCAULD
56. SARAH SPITS
57. HET KONINKRIJK
58. DE DUIVELS VAN ALEXIA
59. DE ROCHESTERS
60. HET KONINKRIJK
61. G.RAF ZERK
62. IN HET MIDDEN VAN NOWHERE
63. LEONARDO
64. MATTEO RICCI
65. DE ROCHESTERS
66. GAFFEL EN GITAAR
67. LEONARDO
68. MELISANDE
69. IN HET MIDDEN VAN NOWHERE
70. REVOLUTIONAIRES
71. MELISANDE
72. LEONARDO
73. DE ROCHESTERS
74. HET KONINKRIJK
75. REVOLUTIONAIRES
76. LEONARDO
77. MELISANDE
78. GAFFEL EN GITAAR

Archief de luxe uitgave

luxueuze doos met bedrukking + hardcover album met blauwe linnen rug + 2 genummerde en gesigneerde prenten

Krijgt u geen genoeg van 'Arcadia Archief'? Op zoek naar dat tikkeltje meer? Geen nood... met 'Archief de luxe' krijgt u voortaan meer waar voor minder geld. Sinds 2014 verschijnt de luxe-editie van de 'Arcadia Archief'-albums in een nieuw jasje: gelimiteerd, gesigneerd en verpakt in een luxueuze doos met 2 gesigneerde prenten... en dat allemaal aan de scherpe prijs van 59 euro. Geïnteresseerd? **Wacht dan niet te lang met beslissen, want op is op!**

€59
SLECHTS 45 EX.

DISTRIBUTIE Pinceel Stripverspreiding (België en Nederland)

COLOFON

De Striplink
ARCADIA vzw

IS EEN UITGAVE VAN ARCADIA VZW

CORRESPONDENTIEADRES
ROZENLAAN 12 • B - 3128 TREMELO-BAAL
TEL. 0473 85 96 55 (BUITEN KANTOORUREN)
E-MAIL ARCADIASTRIPS@GMAIL.COM
WEBSITE WWW.ARCADIASTRIPS.BE

MAATSCHAPPELIJKE ZETEL
LIJSTERSTRAAT 11 • B - 2580 PUTTE-BEERZEL

REDACTIE TIM VANDERWEYEN,
BART LAUWERJUSSENS, GUNTHER JANSSENS

GRAFISCHE VORMGEVING CHRIS MEURIS

© TEKENINGEN IN DEZE STRIPLINK
MICHEL CONSTANT, HARDOC, TURK,
CLARKE, XAVIER FOURQUEMIN

© FOTO'S ARCADIA VZW

DRUK QUALIGRAFIA, BEERZEL

OPLAGE 1500 EXEMPLAREN